

Deneme
Mustafa ARSLAN

SONBAHARIN ADI ANDIRIN İSE.

Kavurucu yaz sıcakları geride kalmış,güz yağmurları bir başka düşmüştü Torosların eteğine.Bahar yağmurları ile birlikte akın akın gelenler daha ilk güz yağmurlarında hırçın dağ yamaçlarını,uçsuz zirveleri,eşsiz yaylaları yalnızlığın koynuna itip,kaderine terk eylemişlerdi...

Yeşile bezenmiş yaylaların yaz sıcağından kavrulup da sarıya bezenmesinden sonra etraf soluklaşmış daha başka bir hal almıştı sanki...

Gök mavisini ile dağ yeşilin göz kamaştırdığı sarı sonbaharın esintileri arasında Torosların dik yamaçlarında dolaşıp yalnızlığın tadına erişirken,bir yanda da terk edilmişliğin yalnızlığın ve kadersizliğin acısını hissedersiniz için için...

Bedeniniz bir yandan dinginliğin verdiği huzurla tazelenirken,diğer yandan ise Torosların kaderine terk edilmiş olduğunu görünce içinizdeki vefa duygusu git gide kabarır...

Oysa o dik yamaçlarda,eşsiz yaylalarda ne aşklara,ne sevdalara kucak açılmıştı...

Her bir yürekte ayrı bir seveda...

Ve o sevdalar ulu çınarların ,çamların mezdaların gövdelerine nakış nakış işlenmemiş miydi...

Unutulmamak üzere...

Nakış nakış ,desen desen...

Oysa şimdi Güz yağmurları başladı...

Göçmen kuşlar bile terk-i diyar eyler oldu ya...

Güz yağmurlarına kapılıp gidiyor sarı yapraklar...

Tıpkı nakış nakış,desen desen işlenen sevdaların da başka baharlara bırakılışı gibi...

Oluk oluk akan güz yağmurlarının sel sularına kapılan sarı yapraklar başka baharlarda buluşmak dileğiyle dercesine bir biri ardına kopup gidiyordu toprağın bağrından...

Yağan yağmur sonrası karabulutlar ardından güneş yüzünü yeni yeni göstermişti.

Acadağın zirvesi alabildiğine dumanlı...Bir o kadar da tüyler ürpertici ...

Islak ağaç dallarına güneş vurdukça yağmur damlaları daha bir berraklaşıp,belirginleşiyor adeta göz kamaştırıyor...

Yeşilin her bir tonunda ağır adımlarla ağaçlar arasında dolaşırken suya hasret yanmış toprağın kokusu kaplar havayı...

Tıpkı yaz sıcağında kavrulan sarı yaprakların oluk oluk akan suyun koynuna sımsıkı sokuluşu gibi hava da teninize sokuluyor hissedersiniz...

Karşı dağın dik yamacına vuran gün ışığı sonrası gök kuşağı bin bir rengiyle bir uçtan diğerine yarım daire oluşturmuş, ova bir uçtan bir uca yağan yağmur sonrası güneşi görünce ışıltı parlayarak göz kırpar sanırsın...

Yaz güneşinde kavrulan sonbaharın temsilcisi sarı yapraklar yağmur tanelerini yiyince ıslanmış,sımsıkı sarıldığını sandığı toprağın bağrından oluk oluk akan yağmur sularına karışıp bir biri ardına yok olup gidiyorlardı...

Tıpkı Nisan yağmurlarının coşkunluğuyla birlikte eşsiz yayların,hırçın yamaçların,,uçsuz zirvelerin tadına doymak için gelen yaylacılar gibi...

O yaylacılar da Nisan yağmurları ile gelip,ilk güz yağmurları sonrası,nisan yağmurları ile başlayan bir sevdayı güz yağmurları ile noktlayıp,kendilerini başka baharların getireceği sevdalara adıyorlardı...Ve kendilerini güz yağmurlarının oluk oluk akan sel sularına teslim ettiklerini var sayarak bir biri ardına terk eyliyorlardı Torosların eteğini...

Andırınlılar bilir ki Nisan yağmurları ile başlayan sevdalar,güz yağmurları ile son bulacak...

O yüzden,

Her Andırınlı da Nisan yağmurlarının coşkusu gibi Andırının bağrında yetişip, güz yağmurlarına kapılan sarı yapraklar gibi günü geldiğinde kopup gitmiştir...

Sizlerde Nisan yağmurları misali Andırın sevdalı olup sonrasında ilk güz yağmurlarında Andırını terk edenlerdenmisiniz ?

Geriye dönüp bir bakın..

Belki bir çam,çınar,mezda da sizleri bekleyen bir anı bir aşk bir sevda özleminin izleri vardır...

Herşeyin başı ilk adım diyoruz...

İlk adım...

Ahde vefanın başlangıcı...

Gönlünüz nisan yağmurları kadar coşkun olsun...

Yüreğinizdeki sevgiler ise güz yağmurları gibi bereket dolu ama sağlam temeller üzerine olsun...